

KTNAĆY (3) *part praes act*

sg m N ktnący (2). ◇ f N ktnąc(a) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wydający kwiat, okrywający się kwiatami (3) : Floridus – Ktnący, kwiecią pełny. Calep 424b.

Przen: Dobrze się mający, rozwijający, wspaniały, słynący (2) : Vigenz – RoŃtnáci [!], ktnáci. Calep 1123a.

Wyrażenie: »młodość ktnąca« (1): Acme – MłodoŃcz ktnaca. Calep 18a.

Cf KTNAĆ, KWIŚĆ, KWITNAĆY, KWITNIĄCY

WG